

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201683
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4218201683.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v spore žalobcu: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpený: Dr.jur. Zita Machlicová Czibor, advokátka, so sídlom Ul. Eötvösa č. 4, Komárno, proti žalovaným: 1/ K.L.B agency s.r.o., so sídlom Malá Jarková 21, Komárno, IČO: 45 303 932, 2/ H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Z. XXX/XX, H., o zaplatenie 2.930,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8Csp/51/2018-145 zo dňa 18. novembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania m e n í takto:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 2.930,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.03.2018 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu.

Žalobcovi voči žalovanej v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie prvým výrokom rozsudku uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.930,- eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 21.03.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného plniť. Druhým výrokom žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2.930,- eur od 21.03.2018 do zaplatenia zamietol. Posledným výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade vo výške 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 149, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), § 135a ods. 2 a ods. 5, § 293 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej ako „Obchodný zákonník“) a § 451 ods. 1 a ods. 2, § 517 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná (až na výšku úroku z omeškania 8%), preto žalobe v časti zaplatenia sumy 2930,- eur vyhovel spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 21.03.2018 do zaplatenia a vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2.930,- eur od 21.03.2018 do zaplatenia žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah žaloby podanej dňa 21.03.2018, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi

sumu 2.930,- eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že s konateľkou (žalovaná v 2. rade) žalovaného v 1. rade bol dobrý známy a viackrát si u žalovaného v 1. rade objednal zájazdy do zahraničia. Uviedol, že 12.12.2016 sa so žalovanou v 2. rade dohodol na podmienkach zájazdu a termín zájazdu bol od 27.08.2017 do 06.09.2017 v Turecku. Zdôraznil, že žalovanej v 2. rade zaplatil dohodnutú sumu 2.950,- eur v hotovosti, o čom bol aj vystavený príjmový pokladničný doklad. Ďalej uviedol, že od žalovanej v 2. rade približne týždeň pred odletom žiadal letenky a informácie o zájazde, pričom žalovaná v 2. rade mu oznámila, že prevzaté peniaze neinvestovala do zájazdu. Poukázal na to, že žalovaná v 2. rade mu prisľúbila, že tieto peniaze vráti do konca septembra 2017, pričom k vráteniu nedošlo. Zdôraznil, že žalovaná v 2. rade bola rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/62/2018-443 zo dňa 03.12.2018 uznaná vinnou a odsúdená aj za predmetný skutok pokračovacieho zločinu podvodu. Dodal, že žalovaný v 1. rade je v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne vo výške 10.278,45 eura, vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 9.960,05 eura. V závere uviedol, že náhradu škody si v trestnom konaní neuplatnil a preto si ju chce uplatniť v tomto konaní.

3. Po prejedaní veci súd prvej inštancie považoval za preukázané, že dňa 12.12.2016 žalovaná v 2. rade s pečiatkou žalovaného v 1. rade ako obchodná zástupkyňa TUI.at- Touroperator uzatvorila so žalobcom zmluvu o obstaraní služieb cestovného ruchu na hlavičkovom papieri TUI.at- Touroperator, kde bolo uvedené, že platba bola v sume 2.950,- eur. Ďalej mal za preukázané, že žalovaná v 2. rade v ten istý deň 12.12.2016 vystavila príjmový pokladničný doklad bez čísla na sumu 2.930,- eur, kde ako organizáciu uviedla nečitateľná cestovná agentúra. Súd prvej inštancie zistil, že dňa 23.02.2018 bolo právnenému zástupcovi žalobcu emailom oznámené, že spoločnosť TUI ReiseCenter Slovensko s.r.o. žiadnu rezerváciu od žalovaného v 1. rade nemá a od roku 2011 s ním nemá žiadnu spoluprácu. Konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/62/2018-443 zo dňa 03.12.2018 bola žalovaná v 2. rade uznaná vinnou, že ako konateľka žalovaného v 1. rade uzavrela so žalobcom ako objednávateľom zájazdu Zmluvu o obstaraní služieb cestovného ruchu a spôsobila mu škodu vo výške 2.950,- eur. Vo vzťahu k námietke žalovanej v 2. rade, že nebola sama spoločníkom, súd prvej inštancie uviedol, že konateľ, ktorým bola ona sama, je štatutárnym orgánom spoločnosti a je oprávnený podpisovať v mene spoločnosti zmluvy, uzatvárať obchody, zastupuje spoločnosť smerom navonok a rozhoduje o obchodných záležitostiach a okrem iného má povinnosť vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou a uprednostniť záujmy spoločnosti pred svojimi záujmami. Súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca nad akúkoľvek pochybnosť preukázal, že sumu 2.930,- eur žalovaná v 2. rade získala z nepoctivých zdrojov, pričom využila skutočnosť, že je jedinou konateľkou žalovaného v 1. rade, ktorý, ako bolo zistené, je vedený v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovni vo výške 10.278,45 eura, vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 9.960,05 eura a naposledy podal účtovnú závierku do zbierky listín v roku 2015. V súvislosti s uplatnením nároku žalobcu na úrok z omeškania, poukázal súd prvej inštancie na § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a preto žalobcovi priznal úrok z omeškania, avšak žalobca si uplatňoval 8%, preto súd výšku úroku nad 5% nepriznal a v časti 3% žalobu zamietol. Čo sa týka nároku na náhradu trov konania, súd prvej inštancie uviedol, že priznal žalobcovi tento nárok v plnom rozsahu s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v 2. rade, ktorým žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu v časti smerujúcej voči nej zamietol. Žalovaná v 2. rade uviedla, že rozšírenie okruhu žalovaných je nezákonné. Žiadala zohľadniť, že pokrývala stratu, ktorá bola spoločnosti spôsobená nezaplatením skupinového zájazdu vo vysokej hodnote. Ďalej poukázala na to, že o termíne pojednávania opätovne nemala vedomosť a predvolanie nedostala, v tejto súvislosti uviedla, že na adrese jej trvalého pobytu býva v súčasnosti jej syn s manželkou a dieťaťom a ak by jej bolo doručované predvolanie na súd, určite by jej to oznámili. Zároveň tvrdila, že jej nebol sprístupnený spis na nahliadnutie. Uviedla, že pošta jej neoznámila uloženie zásielky a myslela si, že dňa 21.12.2020 jej bude doručené predvolanie, miesto toho jej bol doručený rozsudok. Záverom dodala, že súdu prvej inštancie zasielala vyjadrenie a tým nebola splnená podmienka na vydanie rozsudku pre zmeškanie a kontumácie.

5. K odvolaniu žalovanej v 2. rade sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že z odvolania žalovanej v 2. rade nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje prvostupňové rozhodnutie za nesprávne, chýbajú podstatné náležitosti odvolania a nevyplýva z neho dôvod, na základe ktorého má odvolací súd žalobu voči

žalovanej v 2. rade zamietnuť. Opätovne poukázal na zmluvu o obstaraní služieb cestovného ruchu zo dňa 12.12.2016 uzatvorenú medzi žalobcom a právnickou osobou žalovaným v 1. rade a na to, že sumu 2.930,- eur uhradil žalovanej v 2. rade, ktorá mu vystavila príjmový pokladničný doklad zo dňa 12.12.2016 a ktorý podpísala, pričom vystaviteľom tohto dokladu bol neexistujúci subjekt BELLAKATY cestovná agentúra, s ktorým žalobca nebol v žiadnom vzťahu. Ďalej poukázal aj na právoplatne skončené trestné stíhanie žalovanej v 2. rade, z ktorého vyplýva, že sumu 2.930,- eur získala žalovaná v 2. rade z trestnej činnosti a žalovaný v 1. rade bez právneho dôvodu. Záverom poukázal, že súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre zmeškanie dňa 18.11.2020 a zo súdneho spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie na termín 18.11.2020 prevzala žalovaná v 2. rade dňa 28.10.2020.

6. Žalovaný v 1. rade odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie nepodal a ani sa k odvolaniu žalovanej v 2. rade nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkový stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver o povinnosti žalovanej v 2. rade vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi, avšak nesprávne posúdil, že ide o solidárny záväzok žalovaných.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou 21.03.2018 voči žalovanému v 1. rade domáhal zaplatenia sumy 2.930,- eur s príslušenstvom. Medzičasom bola žalovaná v 2. rade rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 1T/62/2018-81 zo dňa 03.12.2018, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 04.12.2018, uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Následne podal žalobca návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, pričom súd prvej inštancie jeho návrhu vyhovel a pripustil, aby do konania vstúpila žalovaná v 2. rade. Dňa 20.01.2020 vydal súd prvej inštancie rozsudok pre zmeškanie žalovaných v 1. a 2. rade, ktorý odvolací uznesením zo dňa 30. júna 2020 č.k. 7CoCsp/19/2020-120 súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Pojem nepoctivé zdroje nemá legálnu definíciu a preto vo všeobecnosti možno pod tento pojem zaradiť majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, činnosťou naplňujúcou znaky civilného deliktu a pod.

12. Odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal námietkami žalovanej uvedenými v podanom odvolaní a dospel k záveru, že žaloba voči žalovanej v 2. rade je dôvodne podaná. V konaní bolo nesporné, že žalovaná istinu žalovaná v 2. rade prevzala od žalobcu, objednaný zájazd pre žalobcu nezabezpečila a ani mu zaplatenú sumu nevrátila, túto použila na iné účely. Ako je už vyššie uvedené za tento skutok bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 03. decembra 2018 spisová značka 1T/62/2018-443 za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. Z výroku tohto rozsudku vyplýva, že žalovaná 2/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil a tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a či spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Súd prvej inštancie, ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku priznal žalobcovi voči žalovanej v 2. rade žalovanú istinu s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 12 OZ. Uplatnený nárok voči žalovanej v 2. rade teda posúdil ako bezdôvodné obohatenie a zmysle tohto zákonného ustanovenia je treba charakterizovať bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Do majetkového prospechu získaného z nepoctivých zdrojov treba zahrnúť aj prípady, keď bol majetkový prospech

získaný trestnou činnosťou alebo získaný v rozpore s dobrými mravmi. V konaní bolo nesporné že žalovaná v 2. rade získala majetkový prospech z trestnej činnosti a nesporným bolo aj to, že sa obohatila na úkor žalobcu. Rovnako tak výška bezdôvodného obohatenia nebola sporná. Ustanovenie § 456 OZ ukladá povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie tomu, na úkor koho sa získal. Z uvedeného dôvodu aj odvolací súd dospel k záveru, že žaloba vo vzťahu k žalovanej v 2. rade bola podaná dôvodne, pretože žalovaná na úkor žalobcu nesporne získala bezdôvodné obohatenie, pričom ide majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ktorý je povinná žalobcovi vydať. Žalovaná v 2. rade v konaní nepreukázala, že žalobcom poskytnuté finančné prostriedky neslúžili na jej obohatenie. Napokon aj z rozhodnutia Okresného súdu Komárno zo dňa 03. decembra 2018 spisová značka 1T/62/2018-443 vyplýva, že žalovaná v 2. rade na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedla niekoho do omylu. Z uvedeného dôvodu neobstojí jej obrana uvedená ešte v odvolaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 11. marca 2020 v tom smere, na ktorú poukázala v podanom odvolaní, že síce bola konateľkou žalovaného v 1. rade sama, ale spoločníci boli dvaja. Rovnako neobstojí jej obrana v tom, že žalobca svoj nárok mohol uplatniť trestnom konaní, čo neurobil, pretože bolo vecou žalobcu, či si uplatní nárok v rámci trestného konania alebo tak urobí samostatnou žalobou civilnom konaní.

13. K námietke žalovanej v 2. rade, že rozšírenie okruhu žalovaných aj o jej osobu je nezákonné, odvolací súd uvádza, že okruh subjektov na strane žalovaných určuje v súdnom konaní žalobca, preto postup súdu, keď do konania na návrh žalobcu uznesením zo dňa 14.09.2018 č. k. 8Csp /51/2018-18 pripustil vstup žalovanej v 2. rade do konania a tiež zmenu žalobného petitu bol správny. Súhlas subjektu, ktorý má vstúpiť do konania na strane žalovaného sa nevyžaduje. V zmysle ustanovenia § 79 CSP je potrebný súhlas iba toho subjektu, ktorý má pristúpiť na strane žalobcu. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná v 2. rade prijala finančné prostriedky od žalobcu vo svojom mene a tým sa bezdôvodne obohatila na jeho úkor, pričom ide o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, teda trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu bol správne okruh žalovaných rozšírený aj o žalovanú v 2. rade.

14. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že súd nemohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nerozhodol rozsudkom pre zmeškania, preto nie je potrebné sa zaoberať tým, či boli splnené zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Čo sa týka námietky žalovanej v tom, že nemala vedomosť o súdnom pojednávaní dňa 18.11.2020, ktorého sa preto nezúčastnila odvolací súd uvádza, že z informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu (číslo listu 140 spisu) vyplýva, že žalovanej v 2. rade súd prvej inštancie doručoval termín pojednávania na deň 18.11.2020 (zásielka bola súdom odoslaná dňa 30. septembra 2020) do vlastných rúk žalovanej v 2. rade na adresu žalovanej v 2. rade: S. a listina nebola doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z podrobných informácií vyplýva, že dátum podania zásielky bol 01.10.2020, dátum uloženia zásielky 06.10.2020, dátum 1. pokusu o doručenie bol dňa 05.10.2020 a dátum opakovaného pokusu o doručenie dňa 06.10.2020. Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov vyplýva, že žalovaná mala hlásený trvalý pobyt v H.. Súd prvej inštancie teda správne postupoval keď žalovanej v 2. rade doručoval termín pojednávania na adresu, ktorá vyplýva nielen zo žaloby, ale aj z adresy evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky, pretože iná adresa jej pobytu z obsahu spisu nevyplývala. Keďže žalovaná v 2. rade zásielku v odbernej lehote nevyzdvihla, súd prvej inštancie správne vychádzal z fikcie doručenia a za deň doručenia písomnosti t.j. termínu pojednávania na deň 18. novembra 2020 považoval deň vrátenia poštovej zásielky odosielateľovi t.j. deň doručenia informácie o výsledku doručovania súdu, ktorý je v zmysle § 111 ods. 3 CSP dňom doručenia písomnosti. Zásielku preto bolo potrebné považovať za doručenie žalovanej v 2. rade dňa 28. 10. 2020. Podľa názoru odvolacieho súdu z vyššie uvedených dôvodov boli splnené zákonné podmienky na to, aby v zmysle ust. § 180 CSP súd prejednal vec v neprítomnosti žalovanej v 2. rade.

15. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade plniť spoločne a nerozdielne. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 293 Obchodného zákonníka, keď zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne plniť žalobcovi. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že medzi ustanoveniami o bezdôvodnom obohatení nie je osobitný predpis o možnosti založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom. V súvislosti s rozhodovaním o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia možno založiť solidárnu povinnosť súdnym výrokom iba tam, kde je podložená osobitným ustanovením zákona. Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že v prípade žalovanej v 2. rade ide bezpochyby o príjem z trestnej činnosti teda, o príjem z nepoctivých zdrojov a súd jej uložil napadnutým rozsudkom vydať žalovanú istinu titulom bezdôvodného obohatenia, preto nepostupoval správne, keď žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal na solidárne plnenie. Za situácie, že žalovaný v 1. rade voči rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie nepodal, odvolací súd považoval za potrebné zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 2.930,- eur spolu s úrokom

z omeškania vo výške 5% ročne od 21.03.2018 do zaplataenia s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Takýto postup umožňuje, aby si žalobca vymohol celé plnenie od ktoréhokoľvek žalovaného a aby sa zároveň zabránilo poskytnutiu plnenia žalobcovi dva krát (od každého žalovaného). O trovách prvoinštančného konania rozhodol odvolací podľa § 396 ods. 1,2 a § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade celom rozsahu, pričom iba čiastočný neúspech žalobcu spočívajúci v priznaní iba 5% úroku z omeškania považoval odvolací súd za nepatrný, ktorý nemá vplyv na rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej v 2. rade, ktorá úspech vo veci nemala, nárok na ich náhradu v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).